

MAGYAR KURIR

Bécsből, Pénteken, Április' 27. dikén, 1821.

Francia Ország.

Folytatása azon Vád-Aktának, mellyet az Országlöszék' fő-Tribunálja a' tavaly Aug. 19. dikén felfedezettett özszeesküvés' tagjairól, a' mult Márcz. 21. dikén kihirdettetett: —

„Nantil azzal dicsekedett Robert nevű altisztnek, hogy az özszeesküdttek' szolgálatjára négy milliók állanak készen, és hogy legnagyobb személyek részes társak. Egy Generálist is megnevezett néki; 's hogy minden Légiókban, hivalképpen pedig a' testörző seregnél, sok tisztek és altisztek találatnak, kik mind a' dolognak végrehajtására törekedtek. Aug. 13. dikán, hétfű napon, Ameloot, Loritz, és Berard együtt ebédkezvén, a' bor nem kimélttetett. Berard így szollott: Menni fog ez. Parbleu, így felelt Loritz, a' nekünk adatódó 300 Frank ajándékából ki fog ez mind telni. Hogy a' dolgok jól folynak, mi affel' bizonyosok vagyunk. Berard csudálkozott, hogy Loritz Ameloot előtt illy nyilván beszélt: Már ez mindenekről tudósíttatva van, így felelt Loritz. Azután még egyszer szívére kötötték mind ketten Amelootnak, hogy vigyázzon. Ugyan ezek és Dequevauville's nevű Kapitány egy titkos tanácskozásban azt a' borzasztó plánumot intézték-el, hogy a' Királyi familiát mind azokkal a' vezérekkel együtt megöljék, a'

kik ellent fognának állani, a' melly végre azt határozták, hogy a' sergeket e' végre éjfélkor gyűjtsék össze. A' mi engem' illet, így szollott Berard, én annak megtevésére, hogy kardomat a' Princzek' szívébe márttsam, nem vagyok alkalmas: de véghez fog ez még is menni. Ezen tanácsban kinyilatkoztatta Berard Amelootnak, hogy a' 2. dik és 3. dik számú Regementek, 's a' Vincennesi várban lévő Ártilleristák már meg volnának nyerve, hanem annak kieszközlése, hogy ezen vár az ő kezékre keríthetessék, olly bajos volt, hogy már egy millióba' került volna, és hogy csak egy Kapitánynak 10,000 Frankokból álló esztendőnként való interestjövédelmet kellett ígérniük. Hasonló nyilatkoztatásokat tettek ugyan ezen tanácskozásban Al-Hadnagy Pesneau és Lecontre. Ez a' Lecontre egyszer fogságban ülván, ötöt ott Sylvain Jacot nevű katona, az ő meglőtt barátja, meglátogatta, 's azzal vigasztalta, hogy a' fogságból nem soká ki fog szabadulni, mivelhogy olly özszeesküvés van munkába vétetettve, melly a' mostani országglásnak felfordíttatására 's a' három színű zászlónak visszahozattatására czéloz; a' melly végre három esztendőktől fogva Generálisok járnak le 's fel az Országban a' felkelésnek organizálására; Vincennesnek általvétetetéséről három ágyúlövések fognak hírt tenni; a' Párisi Légiót egy Oberstlieutenánt fogja vezérlése alá venni; a' tisz-

tek a' Policzia' elejébe fognak vitettetni; a' dolgok a' departamentekben már közel vagynak a' kiűtéshez; az özszeesküvés' részesei a' Louvre épületbe fognak bemenni, 's hogy mind ezek egy pillartatnyi idő alatt fognak megesni. A' Lecontre ítéleté a' volt: hogy a' Királyi familiának legkissebb bántódást se' okozzanak, hanem rendeljenek egy helyet számára, a' hol élhessen; hogy az özszeesküvés' minden élémozdítottjainak ígérjenek feljebb emeltetést; Modewykre a' bizattatott vala, hogy ezen Légiónak Altisztjeit iparkodják megnyerni, de nagy halgatást kötöttek s' ivére, különben gollyobissal fenyegették a' fejit, Gautier-de-Laverderie nevű testörző Hadnagyot, Lavocat és Lacombe csábitották-el a' Thüilleria' kertjében. Ötet az ő apjának a' Marsillai fő Posta-Direktorsághból való letétettetés bosszantotta vala meg. Delaverderie nem akart az ő szavoknak hitelt adni addig, míg valami hiteles személyt meg nem kérdezett, de a' kinek nevét felfedezni ő a' kikérdeztetéskor tellyességgel nem akarta. Ezen személynek szavai is mindenben megegyyeztek a' Lavocatéval, nem csak, hanem még Obersterséget 's pénzt is ígért néki ezen személyly. Azonban elébb még ezen ítéletek se' tették ötet (Delaverderit) egészszen hajlandóvá: hanem addig beszélltek néki az attyán történt igazságtalanságról, még végre Lavocat a' harmadik versbéli hozzámenetelkor egészszen megnyerte. Azonban újabban is megígérték néki a' feljebbblépést, és 100,000 Frankról tettek ajánlást, hanem ő ezt el nem fogadta, csak éppen 500 Frankról szolló Bilétet kért-ki magának Nantilton, a' végre, hogy az Altisztek közit kioszsza. Hanem azt erőssiti most Delaverderie, hogy ő ezen 500 Frankokat se' használta, a' mint hogy a' visgá-

lódó Itélőszék' Cancellariájába valósággal is letétettek az 500 Frankok. Delaverderie csak a' Lavocattal 's Nantillal való beszélgetésekből tudta-meg az özszeesküvés' plánumát. Ezek beszéllték néki, hogy három Biztosságok állnának-fenn: egy a' Császári Biztosság' neve alatt, melynek a' volt szándéka, hogy a' Bonaparte Napoleon' fija ültetődjek a' thronusra, 's ennek kis idejűsége alatt Beauharnais Eugénius legyen a' Régens; második volt a' Republikai Biztosság; 's harmadik a' Grenoblei. Ezen utolsó a' másodiktól függött nagyobbodon, 's a' maga intézeteit ennek Elölülőjétől vette. Azok közt, a' kik ezen utolsó Biztosságot kormányozták, volt valami Rey nevű Prokurátor, a' ki eleintén Grenoblében azután Párisban tartózkodott, 's a' ki olly írásai által tette magát esmeretessé, mellyekből a' legveszedelmesebb principiumok 's a' mostani Országlószerk ellen való nagy gyűlölség tetzenek-ki. A' harmadik Biztosság, hogy szembe ne tűnnyön, most egy majd más háznál tartotta gyűléseit. Ennek több tagjai eljártak gyakran a' Franczia Bazarba is. Végezetre, de sok bajoskodás után, özsze csatolták magokat a' három Biztosságok, csak azon parola-szó felett nem egygyezhettek-meg, mellyet akkor akartak használni, mikor a' revolúció kiűtöt volna. Egygyik rész azt kívánta, hogy így kiálttsanak: Éljen a' Constitúció! a' másik, hogy Éljen II-dik Napoleon! A' Constitúción azt értették, mellyet 1815-ben a' 100 napi Országlás alatt kapott volt az Ország. Valakit elküldtek volt, hogy Eugénius Princznek jóvallaná, hogy venné magára a' mozdulások' tételében való elsőséget, de a' ki erre nem akart reá állani, azt mondván, hogy ez nem illene hozzá, mint Bavarus Princzhez. Azt a' Dunooulint küldötték volt hozzá, ki a'

100 napi Országglás alatt Bonapartiénak Ordonánz-tisztje volt. Egy Generálisnak, a ki Franciaország határától nem messze tartózkodott, fő személyt kellett volna a dologban jádzeni; a volt reá bizva, hogy Austriában egygyetértőket szerezzen, s az ifjú Napoleonnak ellopattatásán iparkodjék. Angliába is Emissariusok küldettek el, hogy lássák, mi indulat uralkodjék s mi történynek ott. Mazoánra a bizattatott, hogy Cambrayban organizálja a revolúctót, s a hol Lametténak és még egy más valakinek kellett volna a dolgok kormányozására rendeltetni, de a melly utolsónak nevét Delaverderie már elfelejtette. Sausetre, egy segéd adatván melléje, a bizattatott, hogy a revolúctiós mozgásokat Vitryben organizálja, hol egy Veteránus Kompánia volt kvártélyban, mellyet a revolúctiósok a magok részére hajtani iparkodtak. A főbb lázzasztók elészámálhatatlan módokon folytatták levelezéseiket és csábító munkáikat. Az egész Országgon revolúctiós Biztosok jártak fel s alá. Ha ezeknek munkája valahol foganatra talált, illy kifejezésekkel tudósították egymást a részeseik: az aratás gazdag — már ök jól értették, mit tegyenek az efféle kifejezések. Párisi s más városi Bankosok szerzették nékik a pénzt, és ebben semmi fogyatkozások nem volt. Nantil egyszerűben 15—20 ezer Frankot vett a kezéhez, mint maga mondta Delaverderinek, sőt a pénzt is megmutatta Bankónotában. Nantil Delaverderinek is 10,000 Frankról tett ajánlást. Az után Hulleau nevű Hadnagyot csábította el, s utánna Trogoff nevű Adjutáns Májornak elcsábításán iparkodott ugyan ezen Nantil. Trogoff már 17 esztendőktől fogva szolgál, s azolta, hogy a Királyi testörző sereg felállott, örökké abban szolgált. Egész

familiája mindörökké hűségesen viselte magát a Királyi familia eránt, s a Májorságot is azért kapta nem régen. Mikor másodikszor össze jöttek velle a revolúctiósok, azt a projektomot tette néki Delaverderie, hogy adja által Vicennes várát az öszszeesküdteknek. Trogoff úgy felelt, hogy ezt ő meg nem cselekedheti, azért, hogy néki a várban semmi egyetértése nincsen, s meg azért is, hogy ő lehetetlennek tartja annak általadhatását, mint hogy minden Courtinák be vagynak kulcsokkal zárattatva. Nantil még se szünyvén meg a dolgot sürgetni, jóvallta néki Trogoff, hogy vizsgálja meg tulajdon szemével a környülállásokat. Nantil el is ment Vincennesbe, hanem Trogoffot nem találta ott, ötet magát pedig, minthogy nem vitt volt magával katonai formaruhát, nem bocsátották be. Egy más alkalmatossággal 1000 Frankot adván Nantil Trogoffnak, egyszersmind affelől is bizonyossá tette, hogy pénz dolgában semmi fogyatkozások se fog lenni; csak egy személy 500,000 Frankokkal írta alá a nevét, s a Bankóból is 50,000 Frankot adnak az azok közt való kiosztásra, a kik Vincennest által adják, nihellyest az általadás megesik. Albák is számozok állanak készen, mellyekre azok, kik magokat érdemesíteni fogják, azt irathatják, a mit kívánni fognak. A pénznek, mellyet Trogoff Nantiltól kapott, még nagyobb része megtanáltatott annak szobájában, mikor ott a vizsgálódások tartattak. Nantil a testörző seregnek nem csak a tisztjei, hanem al-tisztjei közt is iparkodott az egygyetértést terjeszteni. Petit nevű Strázsamesternek már akkor (tavaly nyáron) azt bészéllte egy korszán: Hogy Piemontban támodás volna; hogy a Sárdinai Királyt letették volna; s hogy a három színű

zászlók a' határ mellett lévő Departamen-
tekben már fel volnának szurva. A' Ki-
rály által nevezetett tiszteknek az armá-
dától mind el kellett volna küldtetni.
Jelezen megjárta Caron nevű Oberstlieu-
tenánt, a' ki De-l'-Etang nevű Dragonyos
Kapitányt Epinálban az öszszeesküttek s: r-
gébe be akara verbuálni. El-megy Caron
a' nevezett Kapitányhoz, s mondja, hogy
néki Cachoz nevű, fél penziós tiszt, igen
sok jót beszélt volna De-l'-Etang Ur felől
— s külön szollitván, kinyilatkoztatja
néki, hogy ők nagy bizodalommal vagy-
nak éránta, hogy abban az esetben, ha
tudniillik az armádának egy része a' Ki-
rálytól el állana, De-l'-Etang Urnak sze-
mélyében se fogának megcsalattatni,
sőt Regementjével egygyütt vélek fogna
tartani. De-l'-Etang elbámulva s bosz-
szankodva úgy felelt, hogy a' kik az ő
hűségét esmerik, felölle illy nagy árulási
bünt fel nem tehetnek. Igen de, így
szollott Caron, nékiek nagy tekintetű részes
társaik is nem kevesen találatnak, s hogy
már a' tábor nagy részének elpártolása
nagyobb részint el van intéztetve, s ő
(Caron), ha megigéri De-l'-Etang Ur,
hogy halgatni fog, megnevezni is kész ezen
nagy embereket. De-l'-Etang, minek-
utánna benne a' boszszankodás' heve egy
keveset hülepedett, mondta Caronnak,
hogy no, nevezze meg hát ezen nagy
embereket — hanem olly feleletet vévén
Carontól, hogy mivel a' Kapitány Ur illy
nagyon felháborodott, tehát nem lehet
eránta olly nagy bizodalma, hogy ezen
dologról véle tovább beszélhessen —
melynek hallására De-l'-Etang a' Major
Urat magától elküldvén, haladék nélkül
elment a' maga' Obersteréhez s Komman-
dánsához, s mindent, a' mit hallott, elé
beszélvén, Major Caron, a' vendégfoga-
dó házban, a' hol szállva volt, még azon

estve elfogattott, de mindent tagad, s
azt erőssíti, hogy egy szó igaz sincs a'
Kapitány De-l'-Etang beszédében. —

„Míg a' csábítás' munkája a' külömb-
külömb Departamentekben illy módon foly-
tattott; az alatt Párisban mások mester-
kedtek az öszszeesküvésnek siettetésén.
A' törvényes nyomozásokból már kijött,
hogy Párisban több effüle revolúciós ösz-
szecsatorlódások s öszszesereglések történ-
tek. Mallent, Berard, Nantil, Dumou-
lin és Rey, Augustus' 15-dike táján a'
Bazarban gyűlést tartván, Nantil kinyi-
latkoztatta, hogy hála legyen érte az ő
iparkodásának, már mindenek jól el vagy-
nak intéztetve, s csak a' kívántatik, hogy
a' revolúció vagy azon éjjel vagy leg-
alább a' következő napon kiüssön, mert
ő különben nem kezeskedhetik a' dolog-
nak szerencsés kimeneteléért. Dumoulin
nem találta jónak a' Nantil jóvallását, s
puzdori hangon beszélt. Azt mondta,
hogy lehetetlen valamely dologba jó ki-
menetellel belé kapni, addig, míg meg
nem érik. Így itélt Rey is, de egyéb
eránt kinyilatkoztatta, hogy mindenre kész.
Berard azt kérdezte, hogy ki fogja azon
Regementet vezérelni, melyben ő szol-
gál, s kikérte, hogy stikkérozott (kivar-
rott) forma ruhás Generalist ne küldje-
nek, mert ő azt be nem bocsátja a' ka-
szárnyába. Dumoulin megigérte Berard-
nak, hogy ő a' támodás' kiütése előtt né-
hány órákkal maga el fogja hozzá vinni
a' Direkitorialis Biztosság' útasításait, hogy
ki mit csináljon. Vége lévén a' tanács-
kozásnak, Rey, a' ki elébb kiment yala,
vissza érkezővén, egy ablakhoz szollította
Nantilt, s leveles táskájából négy darab
Bankónótát kivévén azokat által adta né-
ki, kérdezővén, hogy elég lesz-e? Nan-
til úgy felelt, hogy elég lesz. Aug-
18-dikán Adjutáns Robert és Kapitány

Chenard együtt ebédelvén, egy Generálist nevezett meg Robert Chenardnak, azt mondván, hogy, mint ő Nantiltól hallotta, a' fog az új armáda' vezérévé neveztetni, de mindjárt megbánta Nantil, hogy ezen titkot kimondotta, melyre nézve őtet (Robertet) megeskette, hogy senkinek se' fogja kinyilatkoztatni. Azt kérdvén Chenard, hogy hát a' Királyi familiával mit fognak tenni? azt, így felelt Robert, a' mit már egyszer tettek. Aug. 19-dikén reggel a' Robert' ajánlására Nantilhoz menvén Chenard, ennek azt mondta Nantil, hogy a' csapásnak még az nap' estvéli 9 órakor meg kell esni. Vincennes, hol nékik már egygyetértések van 's a' melly már megvásároltatott, azelőtt két órával fel fogja magát adni, 's Párisból a' Légio' fegyveresen 's bagázsijával együtt útnak indul oda, illy kiáltozással: Eljen a' szabadság! Ezen Légióval a' Királyi testőrző sereg' 2-dik és 5-dik Regementjei 's a' katona oskola' kaszárnyájában lévő Artilleristák magokat az útban össze fogják csatolni, a' Kastélyban pedig az alatt a' Királyi testőrök az elejikke adatott útasításokban el fognak járni. Vincennesből Lyon és Grenoble felé veszik útjokat a' sergek. Chenard azt kívánta, hogy nevezze meg néki Nantil ezen próbatételnek fejeit. Nantil két Generálisokról beszéllett néki, mint kik a' támodást kormányozni fognák; neveiket papirosra írta-fel, hanem az egygyiknek nevét nagyon megrövidítve. Ezen papiros is az ítélszék' kezében van az Akták között. Egy harmadik Generálisnak nevét nem írta-le Nantil, hanem szóval ezt is kinyilatkoztatta Chenardnak, mondván, hogy előtte, mint a' revolúció' gyermeke előtt, semmit eltitkolni, nem akar; néki tudni kell mindent. Már ekkor mind egygyetértettek vala az 'összseesküvés' ré-

szesei abban, hogy annak azon estve ki kell ütni. Aug. 19-dikén valami Emisarius S. Denisben Hutteauhoz érkezhén, egy czédulát adott néki által, mellyen ezen szavak olvastattak: L'Avocat a' közönséges kávéházban. Hutteau és Delaverderie ezen kávéházba a' kiszabattott órára megérkezhén, Lavoçat, ki őket ott várta, azt mondta nékik, hogy a' Légio' még azon estve bizonyosan meg fog indulni Vincennes felé. Ezen napon így szollott Kapitány Dequevauvilliers Rubenhoffen nevű Strázsamesterhez: „Ma valami revolúció fog történni; úgy látszik, hogy Vincennesben már mindének mozgásban vagynak; hogy a' Ministerek megváltoztattak, 's hogy ugyan e' történet volna a' Párisi Legio' vezérjeivel is. De megintette Rubenhoffent, hogy még most mind ezekről halgatni kell. Az alatt Delaverderie, Trogoff, és Nantil össze találkozhván, az utolsó megbeszélte emezeknek, hogy miként legyen az 'összseesküvésnek kiütése elintéztetve 's meghatározatva. Mondta, hogy a' legnevezetesebb tagoknak késedelmezése miatt csak Augustusnak 20-dikára, vasárnapra virradó éjszaka fogna kiütni a' dolog; hogy a' Párisban lévő Regementeknek és Légionak vezérlését fél fizetésen lévő Generálisok és Obersterek fogják által venni; hogy a' Meurthe Légionak vezérlését éppen ő maga (Nantil) vállolta magára; az Alsó Rénusiét pedig egy öreg Oberster, 's az Északpartiét Májor Berard, a' ki abban különben is Batalion-Kommandáns. Az 'összseesküvés' fejei tellyes bizodalommal voltak a' Generálisok eránt; az egygyiket ezek között, a' ki falusi jószágán lakott, csak az nap' tudósították a' történendő dolgokról, mikor már estve el akarták kezdeni. Ugy volt elintézve a' szándék, hogy a' vezérek azon estvéli 11 órakor a' ka-

szárnyákhoz legközelebb lévő kávéházakba gyűljenek össze, a honnét azután a kaszárnyákba bemenvén, ott magokat a katonákkal megesmertetik, köztök három színi pántlika csukrokat osztanak ki, s hozzájuk beszédeket intéznek, míg az alatt az özszeesküvésnek más tagjai a Sz. Antal nevű külső városba menvén, a már tudósíttatva lévő munkásokat arra veszik, hogy magokat a katonákkal csatolják össze. Mind ezek meg lévén s az özszeesküdttek a Caroussel piaczára menvén, a fegyveres sergekkel a Louvre galériáján által a Thuillériába berontani s az alatt Vincennesben új Országlószéket organizálni akartak. Vincennes várának egy véletlen reácsapás által való megvehetését reménlették, azért, hogy még két régi törések megnyilva vannak a falain, s t. Tudományos embereket (hommes de lettres) is akarták oda gyűjteni a néphez intéztetendő Proklamációknak készítésére. Egy hajdani Generális azt jóvalta az özszeesküdtt társaknak, hogy az 1791-béli Constitútiót állítsák helyre, hanem mások elejébe terjesztették, hogy melly keveset gondol a katonaság a Constitúcióval, melyre nézve jobb lesz, hogy II-dik Napoléont proklamálják, s e mellett meg is maradtak. —

„Mind ezekből nyilván kitettzik, hogy Aug. 19-dikén melly közel voltak már az özszeesküdttek ahoz, hogy a revolúciós munkát nyilván elkezdjék. Hanem megcsalták magokat, minthogy az Országlószék emberét a dolog felől már néhány napoknak előtte tudósították volt, különböző időkben azok, a kik mindeneket tudtak. Ezek voltak: Petit és Vidal nevű Strázsamesterek a Királyi testőrsereg 2-dik Regimentjében, Henri nevű Káplár ugyanesak a testőrsereg 5-dik Regimentjéből, s az Északi Depar-

tament Legiójából Améloi, Dappier, és Questroy nevű tisztek. Az özszeesküdtteknek minden lépéseik szemmel tartottak. Midőn a dolog munkabavételődését Aug. 19-dikén már elközelítve lenni látta az Országlószék, minden készüléteket úgy intézett el azon napon és az éjjelnek elkövetkezésével, hogy mennél kevesebb vérnek kelljen kiontatni. —

„M a z i a u azonközben folytatta a maga csábitási munkáját; már a Sequanai Légióban is megnyert vala két tisztet. Cambrayha Aug. 19-dikén érkezvén vissza telyes bizodalmat öntött barátjaiba. Már, így beszélt nekik, minden örszergereket részünkre hajtottunk; a Dauphine, Lyon, és Bretangne véllünk tartanak; Olaszországban Aug. 25-dikéig a három színi zászló lobogni fog; Turinban 200 Olasz tisztet tartózkodnak; a Sárdinai Király a maga népeinek Constitúciót akar adni; Savoya Franciaországhoz csatoltatik; Belgium csak a kedvező pillantatot várja, és Pruszsiában, ha a Király Constitúciót nem ad, mindenek fel fognak támodni. Azt is mondta Maziau, hogy Bordeaux városában egy katonát halálra ítéltek azért, hogy így kiáltott: Éljen a Constitúció! s hogy a Thuilleria pinzéiben annyi a pénz, hogy alig fér. —

„Az özszeesküdttek már nagy kívánsággal várták Cambrayben a dolgok kimeneteléről való tudósítást Párisból, s minthogy úgy vették eszékbe, hogy a Kurir késedelmezik, egyszerre meghökentek. Aug. 21-dikén kávéházba menvén Maziau, kezibe veszi a Párisi Monitor, a melly 20-dikban jött vala ki, s olvasván benne, hogy az özszeesküvés felfedeztetett, úgy megijedett, hogy száljására menvén, tüstént szekérréült, s Cambray városát oda hagyta. Azonban

Párisban már addig megsajdították vala az özszeesküdttek, hogy az Országlószék előtt el vagynak árulatra, midőn ez még semmi nyilvánosságos lépést nem tett vala ellenek. Nantil Aug. 17. vagy 18-dikán Berardot meglátogatván, már akkor nagyon megfélelmve lenni látszott, a' nélkül, hogy félelmének okát megvallotta volna. Aug. 18-dikán déltájban Robert a' Poissoniere nevű uczában Nantillal találkozván, ez azt kérdé attól, hogy hát hogyan érzi lenni magát: „Nagyon rosszúl, felelt Robert, úgy hogy azon gondolkozik, hogy az Obersteréhez menvén annak mindent megbeszéljen — melynek hallására Nantil Robertnek a' kezét megfogván így szollította-meg: Hát megbolondultál? né csinálj esztelenséget; ne akadályoztasd-meg a' dolognak szerencsés kimenetelét, különben el kell veszned, mert a' ki csak legkisebb árulást elkövet, általverettetik. Ma éjjeli 2 órákor el kezdődik a' munka; én veszem által a' Kommandirozást; már most egy lépést se' lehet hátra felé tennünk; véllem együtt kell szembe szállanod a' halállal. Robert csakugyan ezen fenyegetődzéssel se gondolván, kinyilatkoztatta, hogy ő ki akar lépni az özszeesküvésből 's azon 300 Frankokat is; mellyeket aranyban a' végre vett vala az azt megelőzőtt napon Nantiltól által, hogy három színű zászlókat csináltasson, néki vissza adta. Delaverderie ugyan ezen napon (19-dikben) délután 2 órákor S. Denisből Párisba érkezvén a' Chabanis nevű uczán találkozott Nantillal, kivel egy más személy is volt, és ámbár Nantil örökké azt erőssítette, hogy néki a' Politziai emberek közt is vagynak esmerőssei, ekkor nagyon zűzavaros elmével látszott lenni — 's a' zsebéből egy jegyző táskát kivévén, csak annyit szollott Delaverderinek alattom-

ban, hogy: el vagyok árulatra; egy szomszéd uczába kell mennem; utat akarok veszteni: Delaverderie pedig estvéli 7 órákor, midőn S. Denisbe vissza indulni készült volna, Genistet Urral találkozáván, így szollott néki: „Egész Piemont támodásban van, 's Francia Ország' határain a' három színű zászló lohog, a' mellyel Páris felé jönnek. Így beszélnék a' Börsén. — Genistet Ur ezen hírnek hallására megrettenvén, tüstént a' Thuillieriába szaladott, hol a' hallott híreknek hamissága felől egészszen meggyőződött. Trogoffnak a' beszéd szerint Aug. 19-dikén estve Nantillal kellett volna vacsorálni, hanem az előtt kevéssel Nantillal találkozván ez azt mondta Trogoffnak, hogy Vincennes várának elfogatása nem akar jól kiütni. Mind ezek 19-dikben délutáni 4 óratájban történtek. Ugyancsak ezen napon estvéli 10 órákor küzent Nantil Trogoffhoz S. Denisbe, hogy az innapi fő Dáma megbetegedett, tehát vacsorálni nem mehet-ki hozzá; ezt izente Delaverderinek is, a' ki már jól tudta, mit tegyenek ezen szók. — „A' tisztek, kiket megtalálhattak, még ezen éjjel elfogattattak, 's ezek közt Delaverderie, Hutteau, és Trogoff. Nantil szállásán nem találta, nem fogattathott-el, és 20-dikban reggel az órás Henry háza' ajtaja előtt szekérben ülve megjelenvén, mondja, hogy mi dolog, és hogy ő éppen futásban foglalatoskodik Francia Országból. Henri oda nyújtotta néki az erszénnyit 's abból Nantil 100 Frankot kivévén, onnét tovább indult, 's azolta meg sem találta.”

Török Birodalom.

Konstanczinápolyból ezeket írják Márczius' 24-dikén: —“

Itt néhány rendbéli fontos tanácsko-
zásokat tartottak a' Ministerek részint a'
Nagy Vezirnél részint a' Muftinál. A'
Császárnak mind azok az alattvalóji, a'
kik nem a' Törökök, vagy nem a' Mohamed
hitét tartják, s a' kik közönségesen Raaja
névvel neveztetnek, össze hivattattak s
fegyvereikből kivetkeztetődtek. Konstan-
czinápolynak minden uczáin nyüzsgenek
a' fegyveresek, s a' Janicsárok mind ösz-
sze gyűjtettettek kaszárnyaikba. —

„A' Görög Közönségnek itt lévő min-
den nevezetesebb Elöljáróji tegnap a' ma-
gok Patriárkhájok által, a' Török Ország-
lészektől vett parancsolat szerint a' fő
templombá öszszehivattatván, előttök egy
Császári F e r m a n olvastatott-fel, melly
által S u z z ó Mihály, az eddig volt Mol-
dovai Fejedelem, a' Porta ellen elkövetett
árulással vádoltatván, mind az ő maga,
mind pedig minden követőji fejére meg-
átkozó ítélet mondattatott. Egy Görög
Püspök és néhány Bojárok, kik Konstan-
czinápolyban tartózkodtak, fogságra vi-
tettek. —

„A' mult héten személyesen meglá-
togatván a' Nagy Vezér a' fegyveres há-
zakat, parancsolatot adott-ki a' hajós sereg'
egy részének olly módon lejendő felké-
szítésére, hogy 14 napok alatt az Ar-
chipelagus tengerre elevezhessen. A' ha-
jós legények fogdosztatása már elkezdődött.
A' Görög és Örmény nemzetek' Elöljáróji
is megszollittattak, hogy ők is bizonyos
számú hajós legényeket állítsanak-ki. —
Az eddig Konstanczinápolyban volt Per-
siai Követségí Ágenst, két Tatárok által
kísértette a' Török Országlószék a' Török
határokról.

Moldova és Oláh Ország.

A' Jassyból és Bukarestből érkezett

de már régicske tudósításokban ezek ta-
láltatnak: —

Jassyból Márcz. 29-dikén: — „Itt
olly hír terjede-el, hogy az Uralkodó
Fejedelem, S u z z o, ezen városból el
akar távozni, a' melly hír nagyon nyug-
hatatlankodtatja az itt lakó Bojárokat, pe-
dig a' kik mind ez ideig majd semmi
részt nem vettek az itt folyó zengésekből,
s még is eddig is csak nem elhordozha-
talan adófizetések által terheltettek Ipsi-
lantitól. Általjában vévén nem Oláhok,
hanem nagyobbadon csak Görögök azok,
kik az Ipsilanti' szolgálatjára állottak s ál-
lanak. Nem régen is valami 100-zig való
Görögök érkeztek ide Jassyba, kik azon-
nal önkéntvaló szolgálatot váloltak az Ip-
silanti sergénéél. Ezen száz embereknek
meglehetős tekintetjek van.

Ugyancsak Jassyból Márcz. 31-di-
kén: — „A' Bukarestből ide érkezett tu-
dósítások szerint, a' Bukaresti Bojárok
nyilván kinyilatkoztatták az Ipsilanti ser-
gének, a' melly arra felé kezdett nyomul-
ni, hogy ők annak odább való nyomulá-
sában meg nem egyeznek. Az Orosz Con-
sulnak innen lejendő eltávozását mind a
órán várták. A' Bojárok közzül már so-
kak futásra vették a' dolgot, még pedig
a' legelőkelőbbek. Mindenütt nagy pak-
kolás van; félelem és szomorkodás urál-
kodik mindenütt; a' Fejedelem' udvará-
ban mindeneket az útnakindításhoz készí-
tenek.“

Orosz Birodalom.

Laibachból olly parancsolat ér-
kezett-meg Bécsbe Ápr. 22-dikén, hogy
az Orosz sergeknek, mellyek Olasz Or-
szágba valának rendeltetve, általutazás-
sok eránt már megtétetve volt minden in-
tázetek, szünnyenek - meg. Ugy hallik,

hogy ezen Orosz seregek mostanában még egy ideig az Orosz határszéleken fognak állásba helyeztetődve maradni.

N á p o l y.

Itt illy rendelés tétetett közönségessé a' Király' nevében: — Az előképpen való Országlás Király' ö Felsőségé. azon parancsolatait, mellyek által a' rendeltetett; hogy mindenek a' mik az 1820-dik esztendő Juliusának 5-dik napjától fogva a' folyó Márczius' 23-dikáig történtek, semmik és semmit érok legyenek, végrehajtatván, a' következőket határozta és határozta: — 1) Minden Diplomatikai küldetetések (Követségék), mellyek az alatt kirendeltettek, szünyenek-meg (itt név szerént mind azok a' Nagy Követek, Követek, és egyéb követségi személyeknek neveik felhozattatnak, a' kik Jul. 5-dikétől fogva ez vagy amaz Ország' Udvarához követségbe küldetettek, 's már most vissza hivattatván, helyekbe mások rendeltettek) — 2) Az ezen személyeknek rendeltetett fizetések ezen Márczius' 23-dikától fogva többé nem fizettetnek. Költ Nápolyban Márcz. 24-dikén, 1821-ben. Aláírta: A' Király jelen nem létében Marquis Circello, Elölülő. — Egy másik rendelés által mind azoknak a' tiszteknek, kik idegen nemzetből valók, és Julius' 5-dikétől fogva jöttek a' Nápolyi armádához, út adatik az attól való eltávolításra.

Egy Martzialis Itélőszéknek felállittatására (*) 's a' Nápolyi Studensekre nézve is (**) nevezetes Dekretumok jöttek-kí, mellyek ekképpen következnek: —

(*) Első Ferdinándus, Isten' kegyelméből két Siciliák' Királya etc. etc. — Nro. XXXII — VVVIII

„A' mi atyai intéseink, mellyeket mi, mi Márcz. 28-dikán és 31-dikén, a' titkos társaságokra, és a' népnek a' fegyverből való közönséges kivetkeztetésére nézve kihirdettettünk vala, még eddig, mint látszik, nem követtettek illendőképpen. Ez azoknak büntetésre méltó czélzásaiikat, kik intéseinket nem tellyesítették, kinyilatkoztatja, 's bennünket arra kényszerit, hogy hathatósabb eszközökhöz nyuljunk. Meggondolván tehát, hogy a' törvény csak általhágójinak kemény megbüntetése által tartathatik-fenn, és hogy a' büntetés, ha a' czélt el akarjuk általa érni, közönséges, siető, és részrehajlás nélkül való példaadásokat kíván, meghatároztuk: — 1) Egy Martzialis Itélőszék állittassék-fel St a t a r i u s (helyben, mindjárt való) igasságkiszolgáltatással — 2) Ezen Itélőszék a' mi Márcz. 31-dikén költ Királyi Dekretomunknak a' tiltott fegyverekről szolló 4-dik és 5-dik Czikkelyeit, szoroson töltesse-be és mindeneket, a' kiknél illy eltítkolt fegyver találtatik halálra itélvén, ítéletét haladék nélkül töltesse-be — 3) A' Policziai Igazgatóság meg-hatalmaztatik, hogy a' környüállásokhoz képpes házi vizsgálódásokat tétethessen. Ha valamilly háznál azon eseten kívül, melly a' 6-dik czikkelyben meghatározott (t. i. vadászatra kívántató fegyveren kívül, és olly embernek házánál, a' ki arra meg van hatalmaztatva), fegyver vagy olly mennyiségü municzió találtatik, a' melly özszeesküvésre való gyanura okot szolgáltathat, a' Policziai Direktor az olly személyt, a' kijé ezen hely, azonnal fogassa-el 's ötet a' nálla találtatott papirosokkal 's egyéb tárgyakkal együtt ezen Itélőszéknek adja által — 4) Ugyan ezen Itélőszékre bizattatik, a' minden féle titkos társaságokat kiváltképpen pedig a' Carbonárik' társaságát illető De-

kretumnak szoros végrehajtása is — 5) Minthogy a Carbonári' társaságának célzása a fennálló Országglószékeknek s rendnek felfordítatásokra van intéztetve, tehát mindenek, kik ezen Dekretumnak kihirdetetésétől fogva ezen társaságba beállanak, vagy pedig kik a már felvétellett tagok között, a Vendite Carbonarie novü, vagy akár melly más titkos társaságba többé be-mennek, mint Felségárulók, itéltessenek és öletessenek - meg — 6) Halállal büntetessenek-meg; továbbá azok is minnyájan, a kik, nem Carbonári, hanem más akár melly olly társasággal öszsze szövethetnek, mellyek a közönséges rendnek felfordítatásán törekednek — 7) Ugyan ezen Itéltészek 3 esztendőktől fogva 10-zig tartó rendkívül való fog-ságot határozzon mind azokra, kik azon helyeket a városokban és falukban, hol a feljebb említett társaságok a magok gyüleaseiket tartják, esmervén, azokat haladék nélkül be nem jelentik — 8) Ha valamely efféle titkos társaságnak tagja megbánást érezvén, a több tagokat és a társaság' plánumát bejelenti, ennek büntetése egészen engedtessek-el s neve örökre halgattassék-el — 9) A' mi hadi és policziai dolgokra ügyelő Direktorainkra bizattatik, hogy ezen Dekretomot végrehajtsassák. Költ Nápolyban April. 9-dikén 1821-ben."

(**) Első Ferdinandus, Isten' kegyelméből két Siciliák' Királya, etc. etc. — A' mi atyai lelkünk azon törekedvén inkább, hogy a' bünök meggátoltassanak, miut sem hogy megbüntetessenek, szánaokzik azon sok ifjakon, a' kik vagy az ö revolúcióra spekuláló tanítójik, avagy valamely lázzasztó új irások, vagy pedig a' magok morál nélkül való veszedelmes társaik által csábítottak-el — s meggyőződve lévén affelől, hogy a' korosodás,

a' tapasztalás, s a' valódi tanúság az ö szemeket idővel az igasság' világa előtt fel fogják nyitni, ezen jó és kívánatos dolognak annál hamarabb lehető elérésére nézve meghatároztuk és határozzuk — 1) Minden tartományokból való származású tanulók, a' nyári nyugvó idonek elkezdődése után, ha Nápoly városában semmi szükséges foglalatoskodások nincsen, innét nyolcz napoknak eltelte alatt minnyájan takarodjanak haza familiájok kebelébe, s tanulássokat mind addig ott folytassák privatim, míg a' Kir. Universitas, melynek újabb elrendeltetését mi magunknak fenntartjuk, ismét ki nem nyit-tatik — 2) A' kik nem engedelmessé- nek Policziai vigyázat alá adattatnak, s mint tekergekök úgy tartatnak — 3) A' tartományok' Igazgatóji az atyáknak vagy az atyák helyett lévőeknek adják tudokra, hogy az Isténtől és törvényektől nékik adatott atyai hatalmat gyermekeikre nézve vissza kapván, azoknak sziveik-ből minden veszedelmes csirázatokot ki-irtani iparkodjanak, hogy őket valaha a' Státusnak jó tagjaivá tehessék — 4) Azok az ifjak, a' kik familiájiknál Nápoly városában maradnak, minden hónapnak végén bizonyágtévkö irást tartoznak magá-nos tanítójiktól bemutatni mind szorgalmatos tanulássokról mind erkölcsi jó magokviselletekről — 5) A' magános tanítóik, vagy a' kik magokhoz penzióra tanuló gyermekeket fogadnak, 8 napok alatt azoknak mind számáról, mind pedig religiói, politikai, és erkölcsi minémüségeikről, különös jegyzéseket tartoznak beadni — 6) Azon tanuló ifjak, kik ennekutánna magokat jól viselik, just nyernek nem csak az elömenetelle, hanem arra is, hogy a' tanulás' további folytatása alatt segíttesse-nek, s t. Költ Aprilis' 4-dikén 1821-ben."

A' feljebb nevezett Martziális Itélőszéken kívül még egy más, három személyiekből álló Itélőszéket is állítottatott fel a' Királyság, olly határozással, hogy az Ország' külömbkülömb tartományaiban az Austriai sereg által elfogattatandó gyanus személyek ennek elejébe állittassanak, annyi megítéltetés végett, hogy ahozképpest, a' milyen bünösöknek lenni találtnak, további megítéltetés végett ez vagy amaz Itélőszék' elejébe küldtetessenek. Ezen Itélőszéknél egy Austriai tiszt is mindenkor jelen leszen, kit az Austriai Kommandírozó Generális rendel oda, a' végre, hogy azon okokat feladja, a' melyekre nézve az Austriai sereg valakit elfogtak, a' nélkül mindazonáltal, hogy ezen Austriai tiszt, az Itélőszék' tanácskozásában részt venne.

A' 74 ágyus Spanyol lineahajó, Guerrero, s a' 44 ágyus fregát Perla, melyek mind ez ideig a' Nápolyi kikötőhelyben tartózkodtak, parancsolatot kapának, hogy onnét távozzanak el. — A' Királyság Florencziából April. 14-dikén reggel Román által Nápoly felé útnak indult. Ugyan oda útnak indultak: Cs. K. Lovasság' Generális Bátor Vincent, Orosz Cs. Generális Pozzo di Borgo ó Excellenciájok, kik ó Felségénél, mint Követek, mind eddig Florencziában tartózkodtak.

P i e m o n t.

A' Bécsi Udvari Ujságban ezek találatnak a' Piémonti történetek' resultatúmaról:

„A' Novaránál April. 8-dikán történt csatázásnak következtetése minden várokozást fellyül multak. A' rebellesek' ármádájá, melyet Ansaldi illy nevű részke-re osztott vala: armée d' avant garde, armée du centre, és, armée d' Italie, kevés

napok alatt tellyesen szélllyel verettetett s elszélesztetett. Az Olasz Ország' megszabadítóji, Santa Rosa, Carail, Regis, Lisi, Colegno, s a' többek, Génuaába vettek futásokat s ott két hajókra ültek, hogy a' magok barátjaikhoz Spanyol Országba mennyenek. Többek közülök szekereiket, pénzeiket, egyéb drágaságait, s még levelezéseiket is a' futásközben az úton hátrahagyni kéntelénittettek, a' melyek az után mind a' Királyság' seregeinek kezébe estek. Olasz Orzágnak egygyik legerőssebb vára, a' melly minden oltalmazó készületekkel s öt hónapokra bőséges eleséggel meg vala rakva, a' Császári seregnek csak a' közelítésére feladta magát. A' híres Ansaldi, elnémult. Ő, kétséggel már régen hozzá lévén a' futáshoz készülvé, nem hagyott maga után egyebet hátra egy lázzasztó Proklamációkkal tele szobánál. Génua vissza tért az engedelmességre, és Generális Desgeney a' Kormányozást ismét által vette, s Alessandriába Követtséget küldött annak jelentésével, hogy Génua városa magát a' Királysági hatalomnak tellyesen alája adta, a' melly Követtség Alessandriából Modenába is elútozott.

Spanyol Ország.

A' Madridból April. 7-dikén indult tudósítások szerént a' Nápolyi revolúciónak elfutott gerjesztőji közzül April. 3-dikán sokak megérkeztek vala a' Barcelonai kikötőhelybe. Ők vitték meg oda a' Nápolyi változásokról való legelső szomorú hírt a' Spanyol Liberálisoknak.

A' híres Abu elót, kinek más neve Hernandes Manuel, négy más társaival együtt bevitték a' Madridi fogházakba. Egy más hasonló híres pártos vezér, kit közönségesen csak így neveznek: el Cura

(a' Pap) Vittoria' környékén 30 szemé-
lyekből álló, útonálló bándát organizált,
's még eddig minden leseket, mellyek kéz-
rekerítettetése végett ellene intéztettek,
szerencsésen elkerült. Most a' Vittoríai
Polgári Kormányozótól reménlik, hogy
kézre fogja keríteni.

Mikor Madridban a' Piemonti revo-
lúciónak kiütéséért a' tudvalévő világo-
sítások történtek, az idegen Hatalmasságok-
nak ott lévő Követeik is mind megvilágosi-
tották házaikat, csak az Austriai, Prusz-
szus és Orosz Követek nem, melyrőlök elő-
re hírt tétettek a' Spanyol Országlószék-
nél, a' melly is ennek következtetésében
minden előre való vigyázási intézeteket
megtétetett, hogy e' miatt semmi rendet-
lenség ne történjék.

Nagy Britannia.

Az Anglus Minister Lord Castlereagh',
és az Austriai Udvarnál lévő Követ Lord
Stewart' atyok, Marquis Londoneri, Ir-
landiában, életének 83-dik esztendejében
Apr. 8-dikán meghalálozott.

Magyar Ország.

Gróf Németh-Ujvári Batthyáni Fe-
rencz Cs. K. Camerarius és Titkos Taná-
csos Ur ő Excellenciája, életének 84-dik
esztendejében, a' nélkül, hogy fekvő be-
teg lett volna, 's minden fájdalmas szen-
vedések nélkül, minekutánna minden ha-
lotti szent Sacramentumokkal igaz keresz-
tyéni módon élt volna, Szent-Gróton Za-
la Vármegyében, csupán öregségi ely en-
gülés miatt, a' mult hónap' 25-diken az

Urban elnyugodott. A' boldogult, ifjabb
idejét katonáskodás, korosabb idejét pe-
dig, mint Sáros Vármegyei Fő Ispány
polgári szolgálatok által szentelte Kirá-
lyának és Hazájának. A' Haza, így ír a'
Budai Ujság, a' boldogultban egy egye-
nes szívű fiját, a' szűkölködők egy min-
denkor kész segédjeket, 's az ő nagy számú
alattvalóji valóságos tápláló attyokat vesz-
tették-el. Az a' közönséges szeretet, mel-
lyet ő ezen virtusok által magának nyert
vala, eltemettetésekor is nyilván kimutat-
ta magát. Midőn hidegült tetemei Szent
Gróton a' halotti áldást vették, a' Kastély'
széles udvarára alig fért-be az érte sirán-
kozók' sokasága, 's midőn Németh-Ujvár-
ra a' Grófi familia' temető helyére elvi-
tettek, a' falusi közönségek a' magok lelki
pásztoraik által vezetettvén, mindentűt
harangszóval kísérték. Németh Ujváron
pedig, közel 10,000 emberek várták a'
halotti kíséző serget, 's megérkezvén siral-
mas szemekkel, utolsó áldást mondtak el-
nyugodott jó tévő attyoknak.

B é c s.

A' Felsőges Udvari Magyar Cancel-
lariánál több esztendőktől fogva szolgált
Udvari Concipista Bajzáth Mihály
Ur, Nemes Ungh és Zemplény Várme-
gyék' Táblabírója, hosszas betegeskedése
után, mellyet az Orvosok máj- megke-
mennyedésnek neveznek, életének 57-dik
esztendejében, tegnap, úgy mint Apri-
lis' 26-dik napján, déli egyedfél órakor,
meghalálozott.

Jegyzés. — A' mult Kedre a' Husvétí szent innep napok miatt nem készíthettünk
Ujságot. Mára azt is kipótolni iparkodtunk.

Redaktor: Pánczél Dániel. Nyomtatja Nemes Stöckholzer Hirschfeld Felix.

(Unter Passauer-Hof, Nro. 366.)